

APROBAČNÍ ZKOUŠKA – NLZP

Nelékařští zdravotničtí pracovníci, kteří získali odborné vzdělání v jiném než členském státě EU, a hodlají na území České republiky trvale vykonávat uvedené zdravotnické povolání, **musí** v souladu s ustanovením § 85b zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činnosti souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních) ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 96/2004 Sb.“), **před podáním žádosti o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území ČR úspěšně složit aprobační zkoušku. Dále pak na základě žádosti a po prokázání zdravotní způsobilosti, bezúhonnosti** získat rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území ČR.

Právní rámec – zákon č. 96/2004 Sb. a vyhláška č. 189/2009 Sb., o atestační zkoušce, zkoušce k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušce akreditovaných kvalifikačních kurzů a aprobační zkoušce a o postupu při ověření znalosti českého jazyka (vyhláška o zkouškách podle zákona o nelékařských zdravotnických povoláních) ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 189/2009 Sb.“)

Aprobační zkoušku realizuje Národní centrum ošetřovatelství a nelékařských zdravotnických oborů (dále jen „NCO NZO“) na základě žádosti žadatele. NCO NZO pořádá přípravné kurzy k aprobační zkoušce, a to jak odborné, tak jazykové. Termíny aprobačních zkoušek jsou předem stanoveny na každý kalendářní měsíc a zveřejněny na webových stránkách NCO NZO (vždy jde o cca 2 termíny na písemnou část a 5 termínů na ústní část, v letní měsíce je počet termínů menší).

Aprobační zkouška se člení na 3 na sebe navazující části

1) První částí jsou dva písemné testy:

Testy jsou realizované na počítači. Každý test se skládá z náhodně vygenerovaných otázek, tzn. každý test je jedinečný. Každá otázka má 3 možnosti odpovědi, pouze jedna možnost je správná.

Prvním písemným testem se ověřují odborné znalosti. Obsahuje 30 otázek, čas k vypracování je 60 minut. Pro úspěšné splnění prvního písemného testu je zapotřebí správně zodpovědět nejméně 80 % otázek.

Po úspěšném absolvování prvního testu **navazuje druhý písemný test, kterým se ověřují znalosti systému zdravotnictví a základů práva ve vztahu k poskytování zdravotní péče v ČR.** Obsahuje 20 otázek, čas k vypracování otázek je 40 minut. Pro úspěšné splnění druhého písemného testu je zapotřebí správně zodpovědět nejméně 75 % otázek.

Oba testy je možné vykonat v českém, anglickém, francouzském, německém nebo ruském jazyce.

Po úspěšně absolvované písemné části aprobační zkoušky obdrží uchazeč potvrzení o složení písemné části aprobační zkoušky.

2) Druhou částí je praktická:

Uchazeč o praktickou část aprobační zkoušky si zajistí odbornou praxi u poskytovatele zdravotních služeb, popřípadě u poskytovatele sociálních služeb.

Každý uchazeč musí podat „Informaci o záměru vykonat praktickou část aprobační zkoušky“.

Praktickou část uchazeč o aprobační zkoušku absolvuje v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby pod odborným dohledem zdravotnického pracovníka se způsobilostí k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu v příslušném oboru tzv. hodnotitele, kterého určí poskytovatel zdravotních služeb, popřípadě u poskytovatel sociálních služeb, u kterého praxe probíhá. Tento hodnotitel musí být fyzicky přítomen ve zdravotnickém zařízení, kde je příslušné zdravotnické povolání vykonáváno a může být hodnotitelem nejvýše nad jedním zdravotnickým pracovníkem. Hodnotitel po absolvování praktické části aprobační zkoušky písemně zhodnotí, zda byla praktická část aprobační zkoušky vykonána úspěšně, tedy zda uchazeč vyhověl či nevyhověl.

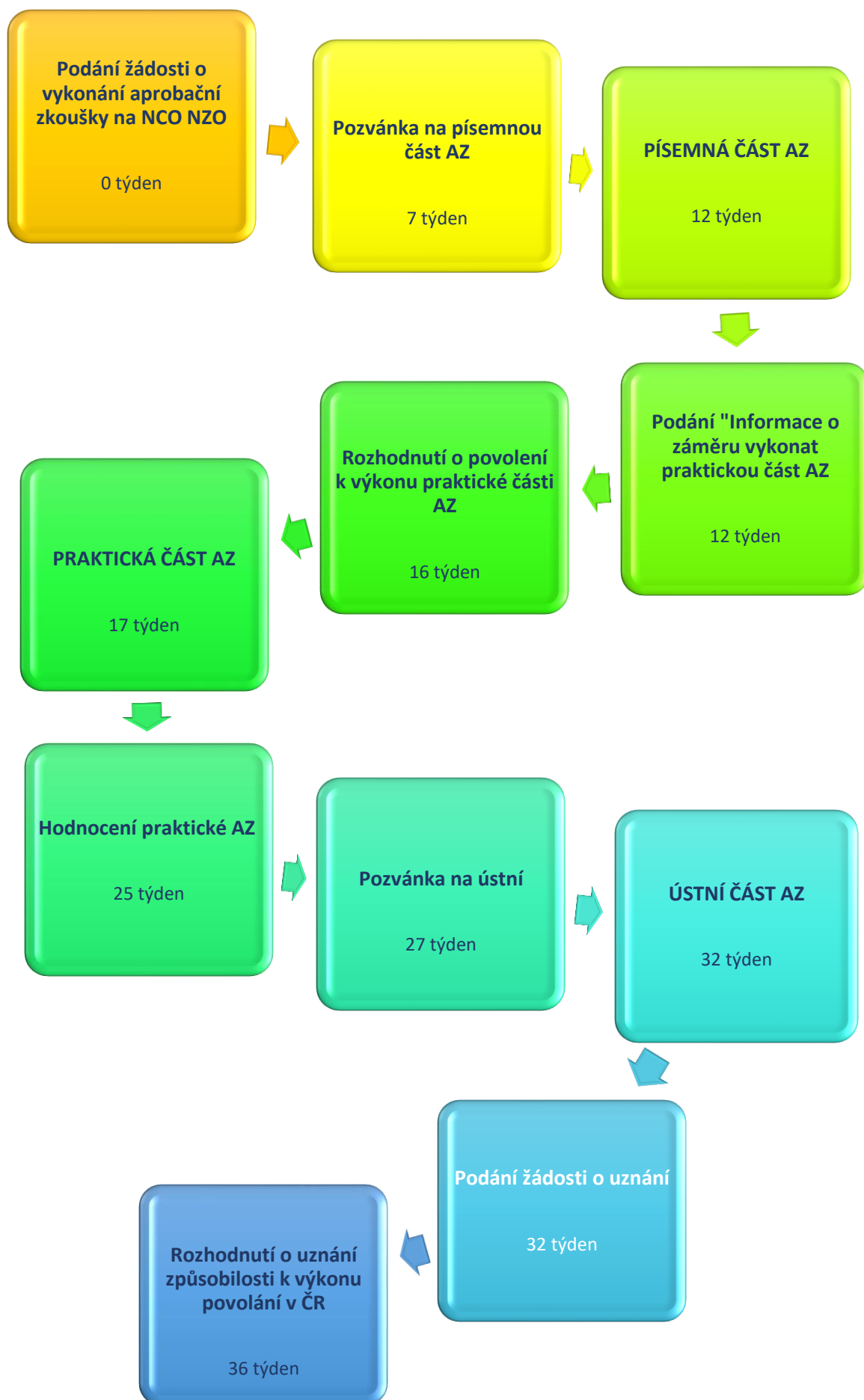
Délka praktické části pro jednotlivá povolání je určena vyhláškou č. 189/2009 Sb.

radiologický fyzik, odborný pracovník v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků, odborný pracovník v ochraně a podpoře veřejného zdraví, biomedicínský inženýr, fyzioterapeut, zrakový terapeut, klinický psycholog, klinický logoped, behaviorální analytik	60 dnů
všeobecná sestra, porodní asistentka, ergoterapeut, radiologický asistent, zdravotní laborant, zdravotně-sociální pracovník, optometrista, ortoptista, asistent ochrany a podpory veřejného zdraví, ortotik-protetik, nutriční terapeut, zubní technik, dentální hygienistka, zdravotnický záchranář, farmaceutický asistent, biomedicínský technik, radiologický technik, adiktolog, dětská sestra, asistent behaviorálního analytika, psycholog ve zdravotnictví, logoped ve zdravotnictví	40 dnů
laboratorní asistent, ortoticko-protetický technik, nutriční asistent, asistent zubního technika, praktická sestra, behaviorální technik	30 dnů
řidič vozidla zdravotnické záchranné služby, ošetřovatel, masér ve zdravotnictví, nevidomý a slabozraký masér ve zdravotnictví, zubní instrumentářka, řidič zdravotnické dopravní služby, autoptický laborant, sanitář	14 dnů

3) Třetí částí je ústní odborná zkouška:

Ústní odbornou zkouškou se ověřují odborné znalosti, případně schopnost vyjadřovat se v českém jazyce. Ústní odborná zkouška se koná pouze v českém jazyce před zkušební komisí jmenovanou ministrem zdravotnictví.

Ústní odborná zkouška se skládá ze tří otázek. Po vylosování otázek poskytne zkušební komise uchazeči přiměřený čas na přípravu odpovědi (nejméně 15 minut). V případě, že při ústní odborné zkoušce nebyla odpověď na některou ze zadaných otázek dostačující, ale uchazeč neprokázal zásadní neznalosti, zkušební komise umožní uchazeči losování doplňující otázky. Doplňující otázku lze losovat pouze jednou v celém průběhu ústní odborné zkoušky.

Před podáním žádosti o vykonání aprobační zkoušky je nutné získat rozhodnutí o uznání rovnocennosti zahraničního vzdělání tzv. nostrifikaci.

Tímto procesem je oficiálně potvrzeno, že úroveň vzdělání a kvalifikace získané v zahraničí odpovídá úrovni vyžadované v České republice. Tento proces nazýváme nostrifikace.

Postup se liší podle dosaženého stupně vzdělání (základní, střední, vyšší odborné a vysokoškolské):

Uznávání rovnocennosti zahraničních vysvědčení či diplomů ze základních, středních a vyšších odborných škol

- Absolvent zahraniční školy, který získal doklad o dosažení základního, středního nebo vyššího odborného vzdělání, může požádat **krajský úřad (odbor školství)** o uznání zahraničního vzdělání. Tento proces uznávání zahraničního vzdělání probíhá v souladu se školským zákonem (zákon č. 561/2004 Sb.).

Uznávání rovnocennosti zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace

- O uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání rozhodují veřejné vysoké školy, které uskutečňují akreditovaný **obsahově obdobný studijní program**. Proces uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace probíhá v souladu se zákonem o vysokých školách (zákon č. 111/1998 Sb.).